

ΧΡ. Γ. ΓΟΥΓΟΥΣΗ

ΠΕΡΙ ΛΕΥΚΟΥ ΠΥΡΓΟΥ

(*Ιστορικαὶ καὶ λαογραφικαὶ Σημειώσεις*)

Κτίσμα τῶν Ἐνευρόντων δι Λευκὸς Πύργος, ἀπὸ τὸν XV αἰῶνα
ἴσταται εἰς τὸ Ν.Α. ἀκρον, τοῦ παρὰ τὴν θάλασσαν τείχους τῆς
Θεσσαλονίκης, καὶ διὰ τοῦ ὄγκου του ἐπιβάλλεται μέν, πιέζει δὲ τὰ
στήθη τῶν Θεσσαλονικέων ἡγεμ. τῶν θλιβερῶν ἢ ναυμαχεών.

Πολὺ ἀργά, ἀπὸ τῆς καταλήψεως τῆς Θεσσαλονίκης, φαίνεται
ὅτι οἱ Τοῦροι ἐσκέφθησαν νὰ χοιτσιοποιήσωσι τὸν Λευκὸν
Πύργον ὃς φρούριον τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ
Σουλτάνου Σουλεϊμάν τοῦ Μεγαλοπρεποῦς (1520-1566). Ἀφενδής
δὲ μαρτυρίᾳ τούτου πρόκειται ἡμῖν ἡ ἀνωθεν τῆς εἰσόδου αὗτοῦ
ενθισκομένη ἀραβικὴ ἐπιγραφή.

Ποιά ἡ αἵτινα τῆς μὴ χοιτσιοποιήσεώς του εἰς προηγούμενην ἐ-
ποχήν, ὃς καὶ ποιά τὰ αἵτια τὰ ὅθι ήσαντα Σουλεϊμάν τὸν Μεγα-
λοπρεπῆ εἰς τὴν διχύρωσίν του; Οὐδὲν τούτων εἶνε γνωστόν, οὐ-
τε ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς δυνάμεθα ἀσφαλές συμπέρασμα νὰ ἔξαγάγω-
μεν. Τὸ μόνον ἀσφαλές εἶνε ὅτι, ἐπὶ τοῦ Μεγαλοπρεποῦς δι Λευκὸς
Πύργος ἐφωδιάσθη με βαρὺν πινθοβολικὸν τῆς ἐποχῆς, κατὰ δὲ τὴν
περιεργοτάτην τῆς ἐπιγραφῆς ἐκφρασιν, κατέστη τοιοῦτος, ὥστε
με αὐτὸν ἔτι τὸν λαϊκοντα ἀστερισμὸν τοῦ Λέοντος ν' ἀν-
τικαὶ με αὐτὸν ἔτι τὸν λαϊκοντα μετεγείροισθη τὸν ἀστερισμὸν
τοῦ Λέοντος καὶ οὐχὶ ἔτερόν τινα, καὶ χάριν ποιητικῆς μεταφο-
ρᾶς, ἀλλὰ κυρίως, ἵνα δικαιολογήσῃ τὸ ἐπίθετον Λέων, ὅπερ ἐν
τῷ δευτέρῳ στήλῃ ἀποδίδεται τῷ Σουλεϊμάν. Ἐκτὸς ὅμως τούτου,
οὐδόνως παρά τολμος εἶνε καὶ ἡ παρατήρησις ὅτι ἔνεχει ἡ μετα-
φορὰ αὕτη καὶ δυσειδαιμονίας δόσιν.

Ἡ ἐπιγραφὴ κατ' ἀντιγραφὴν καὶ μετάφρασιν τοῦ κ. Γαβρί.
Φίλιππίδου ἔχει ως ἔξης (Πᾶσαι αἱ ἐν τῷ Ἄμερολογίῳ, τοιχογρα-
φαὶ ἀνεγνώσθησαν καὶ μετεφράσθησαν ὑπὸ τοῦ Ἰδίου.)